

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4461

гр. Варна, 30.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жана Ив. Маркова

Членове: Тони Кръстев
Десислава Г. Жекова

като разгледа докладваното от Десислава Г. Жекова Въззивно частно гражданско дело № 20223100502448 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.121, вр. с чл.274 и сл. ГПК.

Образувано е по частна жалба вх. № 71850/20.10.2022г. от „Дженерали застраховане“ АД, ЕИК 030269049, със седалище гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ №68, против определение №11169/11.10.2022г., постановено по гр. д. №11300/2022г. по описа на Районен съд- Варна, 25 съдебен състав, в частта, с която е оставено без уважение направеното от частния жалбоподател възражение за местна неподсъдност на спора.

В жалбата се поддържа, че ищецът е юридическо лице и не може да се ползва от изключенията, предвидени в чл.113 ГПК, по смисъла на който потребители са само физически лица съгласно пар.13, т.1 ЗЗП, като се излагат подробни доводи в този смисъл. Моли се за отмяна на обжалваното определение, прекратяване на производството пред РС – Варна и изпращането му за разглеждане в гр. София. Претендира се присъждане на разноски за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл.276, ал.1 ГПК е депозиран отговор на частната жалба от насрещната страна „Рис 6“ ЕООД, с който се изразява становище за неоснователност на частната жалба. Сочи се, че ищецът е ползвател на застрахователни услуги по чл.2, ал.2 КЗ и предявеният иск следва да бъде определен като иск на потребител. Моли жалбата да бъде оставена без уважение.

За да се произнесе по жалбата, съдът констатира следното:

Частната жалба е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и от легитимирано лице, при наличие на правен интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, частната жалба е основателна, като съображенията за това са следните:

Производството пред РС – Варна е образувано по предявен от „Рис 6“ ЕООД, ЕИК 201062341, срещу „Дженерали застраховане“ АД, ЕИК

030269049 иск с правно основание чл.405 КЗ за заплащане на застрахователно обезщетение от 1250лв., частичен иск от 2247.30лв., по сключен договор за застраховка „Каско“ на МПС.

В срока по чл.119, ал.4, вр. с чл.131 ГПК ответникът е направил възражение за местна неподсъдност на спора, отправяйки искане делото да бъде изпратено на Софийски районен съд.

С обжалваното определение първоинстанционният съд е изложил съображения за неприложимост на чл.115 ГПК, но е счел, че приложение намира нормата на чл.113 ГПК доколкото адресът на ищеца е в гр. Варна, поради което е оставил възражението за местна неподсъдност без уважение.

Не е спорно, че неприложима е в процесния случай предвидената в чл.115, ал.2 ГПК особена местна подсъдност по искове за непозволено увреждане на увреденото лице срещу застраховател. Исковата претенция произтича от сключен между страните застрахователен договор за застраховка „Каско на МПС“ и поетите по него задължения, а не от фактически състав на непозволено увреждане, макар че застрахователното събитие може да е реализирано като такова /в този смисъл Определение № 87 от 21.02.2020 г. на ВКС по ч. т. д. № 2870/2019 г., I т. о., Определение №60391/11.11.2021 г. по ч.т.д. № 2223/2021 год. на ВКС, I т.о./.

Спорно е във въззивното частно производство съдържанието на понятието „потребител“, по смисъла на чл. 113 ГПК, и дали същото включва юридическо лице – търговско дружество, което в качеството си на страна по имуществена застраховка „Каско на МПС“ е „ползвател на застрахователни услуги“ по смисъла на чл. 2, ал. 2 КЗ.

Съгласно легалната дефиниция в § 13, т.1 от ДР на ЗЗП, "потребител" е всяко физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, и всяко физическо лице, което като страна по договор по този закон действа извън рамките на своята търговска или професионална дейност. По същество това определение възпроизвежда дадената в чл. 2, ал. 2 от Директива 93/13/ЕИО относно неравноправните клаузи в потребителските договори дефиниция на термина „потребител“.

В КЗ е използвано понятието „ползвател на застрахователни услуги“, което включва застрахователя, застрахования, третото ползващо се лице, третото увредено лице, другите лица, за които са възникнали права по застрахователен договор, както и физическото или юридическо лице, което проявява интерес да се ползва от услугите, предоставяни от застраховател или от застрахователен посредник във връзка с предмета му на дейност, независимо дали има качеството на потребител по смисъла на Закона за защита на потребителите. В мотивите към законопроекта за нов КЗ е посочено, че по този начин проектът на Кодекс за застраховането има за цел да предостави общ стандарт на защита спрямо всички ползватели на застрахователни услуги независимо дали имат качеството на потребители съгласно специалните закони за защита на потребителите, или не. Когато в определени случаи защитата, предоставяна с кодекса, се отнася само за тези ползватели, които имат качеството на потребители, това се указва изрично. По този начин с новия Кодекс за застраховането е преодоляно смесването на понятието „потребител на застрахователни услуги“ по смисъла на КЗ (отм.) и понятието „потребител“ по смисъла на ЗЗП като първото е заменено с

„ползвател на застрахователни услуги” и е по-широко от второто.

В определение №69/28.01.2021г. по ч.т.д. №1049/2020г. на ВКС, II т.о., след излагане на мотивите на законодателя по приемане на редакциите на чл.113 ГПК, е разяснено, че законодателят е ограничил приложението на тази разпоредба до споровете, образувани по искове на и срещу потребители в смисъл на икономически по-слабата страна в правоотношението, т.е. потребители по смисъла на пар.13, т.1 ДР на ЗЗП, а не по искове на търговци.

От изложеното по-горе следва, че не е налице основание за разширително тълкуване на разпоредбата на чл.113 ГПК и прилагането ѝ спрямо ползвателите на застрахователни услуги по имуществена застраховка „каска“, когато последните нямат качеството на потребители по смисъла на ЗЗП. Респективно, не е налице основание за разширяване на кръга на лицата, които могат да се ползват от привилегията за избор на местна подсъдност по техния постоянен или настоящ адрес и включването в този кръг на юридически лица – търговски дружества, които не могат да бъдат потребители по смисъла на ЗЗП, но имат качеството на застраховано лице по застраховка „каска на МПС“, както е в разглеждания случай.

Горното мотивира съда да приеме, че с оглед своевременно отправеното от ответника възражение за местна неподсъдност на спора, компетентен да разгледа делото е съдът по седалището на ответника съобразно чл.108, ал.1, изр.1 ГПК, тъй като ищецът е търговско дружество.

С оглед изложеното, поради несъвпадане на правните изводи на двете инстанции, обжалваното определение следва да бъде отменено, като вместо него бъде постановено прекратяване на производството пред РС - Варна и изпращане на делото на местно компетентния Софийски районен съд.

На жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноси в настоящото производство в размер на 15 лева държавна такса и 100 лева възнаграждение за защита от юрисконсулт, определено съобразно чл. 78, ал. 1 и 8 ГПК, вр. чл. 25а, ал. 2 НЗПП.

По изложените съображения съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение №11169/11.10.2022г., постановено по гр. д. №11300/2022г. по описа на Районен съд- Варна, 25 съдебен състав, в частта, с която е оставено без уважение направеното от „Дженерали застраховане“ АД, ЕИК 030269049, възражение за местна неподсъдност на спора и **вместо него ПОСТАНОВЯВА:**

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. д. №11300/2022г. по описа на Районен съд- Варна, поради местна неподсъдност на спора, образуван по искова молба вх. № 57203/19.08.2022г., и

ИЗПРАЩА делото на местно компетентния **Софийски районен съд**, на основание чл.119, ал.4, вр. чл.108, ал.1, изр.1 ГПК.

ОСЪЖДА „Рис 6“ ЕООД, ЕИК 201062341, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ж.к. „Трошево“, бл.14, вх.А, ет.1, ап.1, да заплати на „Дженерали Застраховане” АД, ЕИК 030269049, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ №68, сумата от 115лв. /сто и петнадесет лева/, представляваща сторени в настоящото производство

разноси на осн. чл. 78, ал. 1 и 8 ГПК, вр. с чл. 25а, ал. 2 НЗПП.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____